

Marts 1880, og at Lovens Indhold gjøres overensstemmende med den hidtil gjældende Lov om dette Forhold. Under Nr 2 har jeg tilladt mig at foreslaa en § 2, der sætter en Tidsbestemmelse for Lovens Ikrafttræden. Jeg antager ikke, at dette vil være nødvendigt, da vi jo nærme os stærkt henimod den 1ste April, og saa vidt jeg erindrer, behøves der ellers 8 Dage, fra Loven har staaet i Ministerialtidenden, indtil den træder i Kraft. Der kan altsaa blive et Mellemrum af maaske 8 Dage, maaske nogle faa Dage; for at undgaa denne Uregelmæssighed er Forslaget stillet, og jeg antager derfor ikke, man har Noget imod § 2. — Svad særlig Forslaget under Nr. 1 angaar, hvortil er stillet Underændringsforslag af to ærede Medlemmer, skal jeg bemærke, at min Hensigt med at foreslaa denne ganske vist forholdsvis korte Frist, er den at faae Havneafgifterne i det Hele under Forhandling samtidigt med Loven paany i næste Samling, i Haab nemlig om at komme til en Revision til Fordel for de mindre Skibe, navnlig Seilskibene, der trykkes haardt af den tilstedeværende Konkurrence i forskjellige Forhold, idet man mulig bestemte sig til at lade Acciseafgiften bestaa i et længere Tidsrum. Jeg antog det for ikke uforsynligt, at man ved en samlet Overveielse af disse Spørgsmaal vilde komme til at sige, at man hellere affstafte andre Afgifter end borttog denne. Jeg har ikke nogen bestemt Mening i saa Henseende, men Muligheden af, at et saadant Resultat kunde fremkomme ved en samlet Overveielse, var i alt Fald til Stede for min Betragtning. Naar nu de ærede Herrer foreslaa at udsætte Fristen i 3 Aar, kunde det jo betyde, at man i disse 3 Aar vilde lade Alt bestaa ved det Gamle. Der er nu imidlertid i alt Fald adskillige Udgifter, som, selv om de maa kaldes i og for sig smaa, ere generende og volde Misfornielse hos de Bestemmede, og Udgifter, som navnlig genere Seilskibe, hvis Fjære ofte i disse trange Tider have det saa knapt som vistnok kun faa Næringsdrivende i Samfundet. Jeg tænker navnlig paa een Udgift, nemlig Bropengene, eller de Penge, der forlanges, pr. Læst 5 Mark, for at gaa igjennem Knippelsbro. Denne Udgift er saa meget mere generende, som disse Skibe ofte komme til at gaa ufrivillig gjennem Broen, de have kun meget lidt Brinde paa den anden Side Broen, men skulle desuagtet betale. En saadan Løben frem og tilbage for en lille Skonnert med et Par Masten eller en Sagt eller Slup med en enkelt Mast voldet ikke saa lille en Udgift, der sammenlagt med de øvrige trykker saadan en Smaamand, der neppe tjener saa meget som en Dagleier ved sin Virksomhed. Det er altsaa en Afgift, som jeg kunde ønske at faae hævet. Saa vidt mig bekendt, er denne Afgift faldet bort saavel ved Langebro som ved de andre Broer og staar endnu kun tilbage ved Knippelsbro. Der næst forekommer det mig ogsaa, at den Smule

Afgift af Seilskibe i den indenrigske Fart — den er ikke stor, men betyder dog altid Noget — nemlig 4 Skilling pr. Læst for Udgaende, kunde Havnekassen undvære, naar den beholder den store Afgift, som der her er Tale om; det er jo nemlig kun nogle Tusind Kroner, det dreier sig om. Den tredie Afgift, som jeg kunde ønske affstafte til Fordel for den Slags Skibe, som blive noget tilsidefattede ved Benyttelsen af Bolværkerne, er Bolværkspengene. Naar der kommer en Damper, blive smaa Seilskibe hyppig kjørte bort, selv om de have faaet Lov til at lægge til ved Bolværket. De blive derved, efter hvad der er mig berettet, stundom nødt til at ty til private Bolværker, og komme saaledes til at betale dobbelte Bolværkspenge. Jeg siger, at saadanne Forhold kunde foranledige til at overveie, om ikke Bolværkspengene kunde falde bort til Fordel for de Skibe, som efter Forholdene i Havnen ofte komme til at lide under den forhaandenstående Tilstand. Derfor den ærede Minister vilde udtale sig imødekommen — jeg veed, at ifølge Bestemmelsen af 31te Marts 1864 kan han administrativt forandre i alt Fald de to første af mig nævnte Bestemmelser — jeg siger, dersom den ærede Minister vilde sige, at han indenfor den Tid, hvori det ved Underændringsforslaget er foreslaaet, at Loven skal gjælde, vil fritage Skibene i indenrigsk Fart for Skibsafgiften og de samme Skibe for Gjennefartspenge ved Knippelsbro, og love at tage under Overveielse, om der ved en Revision af Bestemmelserne om Bolværkspenge kan træffes en Ordning for de samme Fartstier, der kan anses for en billig Lettelse for dem, vilde jeg for mit Bedkommende ikke have Noget imod at anbefale Bedtagelsen af den Tidsfrist, som de ærede to Herrer have foreslaaet i deres Underændringsforslag. Jeg har med Hensyn til dette Spørgsmaal konfereret med mine Meningsfæller; et privat Udvalg af os har været nedsat for at undersøge disse Forhold, og vi ere blevne enige om, hvad jeg her har udtalt. Efter disse Bemærkninger skal jeg afvente, hvad den ærede Minister vil sige om alle disse 3 Punkter, og fremdeles, hvad de ærede Forslagsstillere ville sige om det Samme.

Scharling: Uagtet der jo efter den Udtalelse, vi nu hørte, er Haab om, at det Underændringsforslag, som jeg i Forbindelse med et æret andet Medlem (Gad) har stillet, vil kunne gaa igjennem under Forudsætning af visse Udtalelser fra den ærede Ministers Side, vil jeg dog tillade mig med et Par Ord at anbefale Thinget dette Underændringsforslag. — Det fremgik jo af den Udtalelse, vi nu hørte, at den ærede Forslagsstillers Mening med det under Nr. 1 stillede Forslag ikke saa meget var at faae selve den her omhandlede Havneafgift, Havneaccisen revideret, unberkastet Forandringer, end som de andre Havneafgifter. I saa Henseende kan jeg være ganske enig med